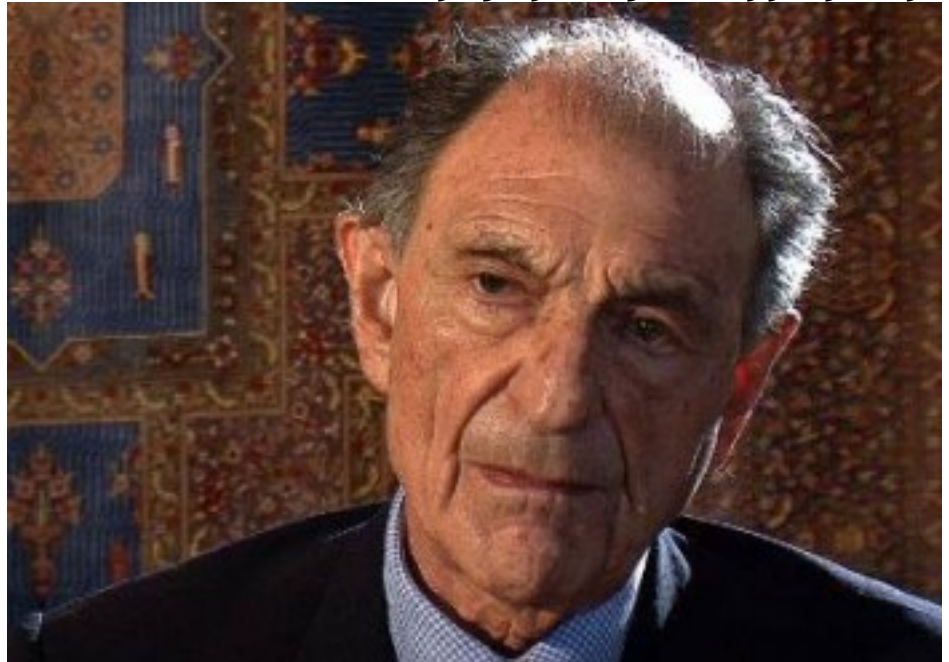

او با بیان این که «.....» نوشته هیچ مشکل دیپلماتیکی نیست که نتوان از طریق گفتگو و حسن نیت آن را حل کرد.

در نامه اردشیر زاهدی به دو ملت ایران و آمریکا؛

"اردشیر زاهدی"، داماد آخرین شاه ایران و آخرین سفیر دولت شاه در ایالات متحده آمریکا با نگارش نامه ای سرگشاده خطاب به دو ملت ایران و آمریکا ضمن انتقاد از رویکرد تهدید و تحریم دولت ایالات متحده علیه ایران، خواستار رویکردی جدید با تکیه بر ابزار دیپلماسی و ارتباط مردمی بین دو ملت بزرگ ایران و آمریکا شده است.

به گزارش اسپادانا خبر، زاهدی در این نامه سرگشاده که در اختیار موسسه خاورمیانه در واشنگتن قرار داده، ضمن برشمردن تاریخچه 163 ساله روابط پریچ و خم بین دو دولت و دو ملت ایران و آمریکا، تاکید کرده که زمان آن رسیده که 41 سال دشمنی بین ایالات متحده آمریکا و ایران پایان یابد.

او تحقق این مهم را راه دیپلماسی، احترام متقابل و دست برداشتن دولت ایالات متحده آمریکا از سیاست‌های تهدید و تحریم و نظامی‌گری در عرصه روابط بین‌الملل دانسته است.

زاهدی ضمن اشاره به تاریخچه حضور آمریکایی‌های خوش‌نامی چون "آرتور میلیسپو" و "ریچارد فرای" در تاریخ معاصر ایران و کمک دولت ایالات متحده آمریکا در مواردی چون کمک دولت ترومن در خارج کردن نیروهای ارتش سرخ شوروی از استان آذربایجان ایران در سال 1946، تاریخ پرفراز و نشیب رابطه دو دولت ایران و آمریکا را تشریح کرده و از اختلافاتی که پس از انقلاب اسلامی ایران در اثر سوء تفاهم‌ها و در پیش گرفتن برخی سیاست‌های اشتباه به وجود آمده به عنوان موانعی مصنوعی در مسیر بازسازی روابط دو کشور نام برده است.

او نوشته است:

"می‌خواهم تاکید کنم که در دهه‌های اول روابط ما که به حدود 163 سال قبل بر می‌گردد، آمریکایی‌ها برای کمک به کشور عزیزم ایران، کارهای بسیاری کردند. ما هرگز نمی‌توانیم خدمات افرادی مانند "هاوارد باسکرویل"، "مورگان شوستر"، "آرتور میلیسپو"، "آرتور اوفام پاپ" و "ریچارد فرای" و کاری که آنها برای تمامیت ارضی ایران، ثبات سیاسی، پیشرفت اقتصادی، تأمین بهداشت و آموزش و معرفی تمدن باستان ایران به عموم مردم در غرب انجام دادند را فراموش کنیم. اینها ادعاهای بی‌اساس نیست بلکه پذیرش واقعیت تاریخی است. ما همچنین به عنوان ایرانیان نمی‌توانیم از کمک شجاعانه رئیس جمهوری "هری ترومن" (رئیس جمهوری اسبق آمریکا) در بحران آذربایجان در سال 1946، هنگامی که واشنگتن در برابر ایران در برابر تجاوز شوروی ایستاد یا دکترین رئیس جمهوری "ریچارد نیکسون" مبنی بر حمایت بی‌قید و شرط از تلاش‌های ایران برای برقراری صلح و امنیت در خلیج فارس و کل خاورمیانه را فراموش کنیم.

او ادامه داده:

" هزاران جوان ایرانی و بسیاری از رهبران جامعه ما تحصیلات عالی خود را در دانشگاه‌های آمریکا گذراندند. من یکی از اولین کسانی بودم که چهار سال از بهترین سال‌های زندگی خود را در دانشگاه ایالتی "یوتا" گذراندم. استقبال گرم و میهمان نوازی و مراقبت مسئولان دانشگاه مانند "فرانکلین هریس" رییس وقت دانشگاه ایالتی یوتا باعث شد من در آنجا همانند خانه خود احساس راحتی داشته باشم. "

او سپس با تشریح رابطه عمیق و نزدیک دو کشور در دهه های 60 و 70 میلادی، عدم شفافیت و سوء ظن دو طرف به یکدیگر و برخی گام‌های اشتباه از سوی دولتمردان را منجر به ایجاد تنش و درگیری پایدار در روابط 41 سال گذشته بین دو کشور دانسته و خواستار در پیش گرفتن رویکردی جدید مبتنی بر اعتماد و احترام متقابل برای تغییر شده است.

او نوشته است:

" برای نجات جهان از وضعیت متشنج و خطرناک کنونی ما نیاز به یک رویکرد جدید در رابطه با دیپلماسی و روابط بین‌الملل داریم؛ رویکردی که مبتنی بر صداقت، احترام متقابل و ارتباط مردم با مردم است. من بارها و بارها گفته‌ام - که عصر استعمار و دیپلماسی زورگویانه و نظامی‌گری به پایان رسیده است. هیچ مشکل سیاسی و دیپلماتیکی نیست که نتوان از طریق تماس انسانی، گفتگو و حسن نیت آن را حل کرد و من در اینجا از چندین دهه تجربه در این زمینه صحبت می‌کنم.

هنگامی که اولین بحران گروگان گیری بین‌المللی در مارس 1977 در واشنگتن دی‌سی با اشغال یک مرکز فرهنگی یهودی توسط تروریست‌ها شکل گرفت، من بلافاصله داوطلب شدم تا با ورود به این مرکز و گفتگو با گروگانگیرها، این مساله را حل کنم. این خطر بزرگی برای زندگی من بود اما بعد از گذشت 3 روز و 3 شب صحبت و استدلال، گروگانگیرهای رادیکال آرام شدند، به صدای قلب‌های ما گوش فرا دادند و گروگان‌ها آزاد شدند. 183 جان بی‌گناه نجات یافت و واشنگتن دوباره نفس کشید. از بین نجات یافته‌ها، 149 آمریکایی یهودی بودند و بقیه گروگان‌ها از ملیت‌های دیگر بودند. ما همه گروگان‌ها را صرف نظر از نژاد، مذهب یا هر چیز دیگری نجات دادیم.

توافق هسته‌ای موسوم به برجام نیز با وجودی که از سوی دولت ترامپ کنار گذاشته شده اما هنوز نشان از آن دارد که دیپلماسی می‌تواند پیروز شود. ارتباط مردم به مردم و تمایل به حل اختلافات به نفع صلح باید در اولویت قرار گیرد. هیچ دلیلی برای ایران و آمریکا وجود ندارد که به روزهای خوب قدیمی برنگردند و دنیای بهتری را برای فرزندانمان به ارث نگذارند - نه دنیایی تقسیم شده و بی‌اعتماد بلکه دنیایی پر از مهر و خرد. همانطور که همه این مثال‌ها نشان می‌دهند، ایران و آمریکا به یکدیگر احتیاج داشتند و هنوز هم به آن احتیاج دارند و به نفع آنهاست که یک رویکرد جدید و سازنده در روابط خود دنبال کنند. مردم دو کشور یکدیگر را دوست دارند و صمیمانه می‌خواهند که این اتفاق بیفتد. این دولت‌ها هستند که باید برای نشان دادن حسن نیت، رفع موانع مصنوعی و اثبات اخلاص و تمایل خود برای آشتی به نفع صلح، سعادت و پیشرفت، به سود هم نسل‌های فعلی و آینده، فداکاری نشان دهند.

اگر اشتباهاتی (در گذشته روابط آمریکا و ایران) رخ داده است - که من معتقدم از هر دو طرف اشتباهاتی بوده- بگذارید این ضرب‌المثل ایرانی به یاد بیاوریم که: "هیچ چیز به راحتی انتقام نیست و هیچ چیز به اندازه بخشش مهم نیست."

خداوند حافظ مردم شریف ایران و ایالات متحده آمریکا باشد."

منبع | انتخاب

برچسب ها: [تاریخ](#) [1]

[انقلاب](#) [2]

[حکومت پهلوی](#) [3]